

*Prof. Andrzej Zieliński /14.11.1939 – 5.06.2018/*

*In memoriam*

Profesor Andrzej Zieliński urodził się w dniu 14 listopada 1939 r. w Poznaniu. W październiku 1957 r. rozpoczął studia w Wydziale Prawa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od czwartego roku studiów uczęszczał na proseminarium z postępowania cywilnego, prowadzone przez Prof. Władysława Siedleckiego, u którego również zdał egzamin z tego przedmiotu. Wskutek zakazu pracy na więcej niż jednej uczelni, Prof. W. Siedlecki po ostatnich egzaminach w 1961 r. musiał zrezygnować z pracy na stanowisku kierownika Katedry Postępowania Cywilnego w Poznaniu i pozostał na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Katedrę Postępowania Cywilnego objął po nim Prof. Edmund Wengerek, u którego seminarium magisterskie ukończył Pan Profesor obroną pracy magisterskiej pt. „Zażalenie w postępowaniu nieprocesowym” w maju 1962 r.

We wrześniu 1964 r. Profesor Andrzej Zieliński zdał egzamin sędziowski, a w lutym 1966 r., po zdany egzaminie radcowskim, podjął pracę w charakterze radcy prawnego, będąc aplikantem adwokackim. Aplikację adwokacką ukończył zdany w marcu 1969 r. egzaminem adwokackim. Od 3 maja 1969 r., po złożeniu przyrzeczenia adwokackiego rozpoczął praktykę adwokacką w Zespole Adwokackim Nr 4 w Stargardzie Szczecińskim, a od lipca 1972 r. - w Zespole Adwokackim Nr 6 w Szczecinie. Niezwłocznie po otwarciu możliwości ustawowych - z dniem 1 września 1991 r. otworzył własną kancelarię adwokacką w Szczecinie. Dał się poznać jako doskonały pełnomocnik procesowy, był jednym z najlepszych adwokatów w Szczecinie, specjalizujących się w sprawach rodzinnych.

W dniu 1 kwietnia 2013 r. Pan Profesor zakończył praktykę, przechodząc na emeryturę jako jeden z wybitnych nestorów szczecińskiej adwokatury.

Praca w zawodzie adwokata dawała Panu Profesorowi zawsze dużo satysfakcji, jednak – jak wspominał – pozostawał mu pewien niedosyt intelektualny. Dlatego po ustabilizowaniu sytuacji zawodowej i rodzinnej zaczął publikować artykuły i opracowania o charakterze naukowym. W dniu 21 grudnia 1976 r. uzyskał stopień doktora nauk prawnych na UAM w Poznaniu. Promotorem rozprawy doktorskiej pt. „Opiekun w postępowaniu cywilnym” był Prof. Edmund Wengerek.

Godząc przez wiele lat pracy praktykę z działalnością naukową, Pan Profesor przygotował rozprawę habilitacyjną „Postępowanie o podział majątku wspólnego po ustaniu

wspólności majątkowej małżeńskiej”. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych uzyskał w dniu 24 maja 1994 r. na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Zarówno w przewodzie doktorskim, jak i habilitacyjnym wszystkie ustawowe głosowania na radach wydziału zapadły jednomyślnie.

Uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego otworzyło szczególnie pracowity okres w życiu Pana Profesora. Od tej pory musiał połączyć praktykę adwokacką nie tylko z pracą naukową, ale również z pracą dydaktyczną. W tym okresie Pan Profesor zajmował stanowisko profesora nadzwyczajnego w wielu wiodących polskich uczelniach publicznych i prywatnych, w tym na Uniwersytecie Szczecińskim i Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego. W tym okresie Pan Profesor w pełni mógł realizować przejęte od Prof. Edmunda Wengerka motto, zgodnie z którym nauka powinna służyć praktyce.

Główne obszary zainteresowań naukowych Pana Profesora to koszty postępowania, środki zaskarżenia oraz różne aspekty materialnoprawne i procesowe spraw rodzinnych. Profesor Andrzej Zieliński był Autorem ogromnej liczby artykułów, glos, komentarzy i monografii, w których nie uciekał od tematów trudnych i kontrowersyjnych.

Uczelnia to nie tylko nauka, ale przede wszystkim społeczność. Pan Profesor ten aspekt swojej pracy zawsze traktował bardzo poważnie. Jego seminaria magisterskie były oblegane zarówno ze względów merytorycznych, jak i z tego powodu, że jego relacje ze studentami były oparte na wzajemnym szacunku. Profesor wychował wielu następców, którzy obecnie mogą się poszczycić stopniami doktora i doktora habilitowanego nauk prawnych, bądź też odnoszą ogromne sukcesy w trudnych profesjach prawniczych. Profesor był sprawiedliwym i niezwykle dbającym o szczegóły recenzentem w przewodach doktorskich i habilitacyjnych. Dobro, którego młodzież akademicka i naukowa doświadczała od Pana Profesora powracało do niego, czego wspaniałym przejawem była liczba autorów, którzy nadesłali swoje prace do Księgi Jubileuszowej z okazji 75. Urodzin Profesora.

Życie Pana Profesora nie zamykało się tylko w obszarze adwokatury i nauk prawnych. Pan Profesor był erudytą, kolekcjonerem sztuki i ciekawych bibelotów. Naturalną konsekwencją Jego pogodnego usposobienia była niezwykła znajomość dowcipów żydowskich, które Pan Profesor zbierał. Profesor uwielbiał literaturę, a przede wszystkim sięgał do twórczości Juliana Tuwima, Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego i Jana Sztaudyngera. Innymi Jego pasjami były opera i operetka. Pan Profesor był zapalonym turystą, uwielbiał piesze wycieczki. To niewątpliwie pasja życia, bo Pan Profesor był najmłodszym, czternastoletnim licencjonowanym przewodnikiem po Poznaniu. Ostatnią pasją, której nie

sposób przemilczeć był sport. Niewiele osób wie, że Pan Profesor był bardzo utalentowanym szermierzem. Odnosił sukcesy na szczeblu ogólnopolskim, ale musiał dokonać wyboru między nauką a sportem.

Centrum życia Profesora była rodzina. Pozostawił po sobie dwóch synów, siedmioro wnucząt i dwie prawnuczki. Wnuki przez Pana Profesora były rozpieszczane i kochane, poświęcał im wiele czasu i dawał bardzo dużo ze swej mądrości i życzliwej postawy wobec ludzi.

Pan Profesor Andrzej Zieliński zmarł w Szczecinie w dniu 5 czerwca 2018 r. W Jego ostatniej drodze towarzyszyli mu najbliżsi, rodzina, przyjaciele, znajomi i współpracownicy.

dr hab. Kinga Flaga-Gieruszyńska prof. US

dr Marcin Białecki WPiA UKSW w Warszawie